

dem begge og se, hvad Tiden kan bringe. Det beror jo ikke paa den enkelte Mand, der i Øjeblikket er Minister for offentlige Arbejder, men det beror paa, hvilken Livskraft der i Virkeligheden er i Forslagene. Med den Interesse, der er for de fattige Egne, føler jeg mig overbevist om, at den, som i sin Tid efter Hans Majestæt Kongens Befaling bliver min Afløser, nok vil nære samme varme Interesse som jeg for disse Egne.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*L. Rasmussen*): Jeg kan jo for saa vidt være meget tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelse, som han jo sagde, at der her er en Egn, som virkelig trænger til en Bane, og som vi maatte imødekomme, men med Hensyn til, hvad han tænker sig i en nær Fremtid, stillede han jo de to Baner lige, og saaledes som han stillede sig, kan det vare 5—10 ja 25 Aar, inden vi faa en Bane. Det er jo i det mindste for den nuværende Slægt en meget trist Udsigt. Nu sagde den højtærede Minister, at han stod tvivlende eller i det mindste ikke vilde udtale sig nærmere med Hensyn til Endepunkterne Lunderskov og Kolding. Det finder jeg for Resten rigtigt af den højtærede Minister paa Sagens nuværende Stadium — andet kan han ikke godt gøre — men den højtærede Minister føjede til, at det var muligt, at dersom Jernbanekommissionen nu blev samlet og fik at vide, hvorledes man nu kan gaa ind til Kolding, vilde den tage en anden Stilling, end den har taget. Det tror jeg dog ikke, jeg ved ikke af, at Forholdene ved Kolding og Betingelserne i det hele taget for at føre Banen ind til denne By ere forandrede fra den Tid, da Jernbanekommissionen sad, og til Dato. Jeg er overbevist om, at de vanskelige Enge ved Seest, Bakkerne o. s. v., altsammen akkurat er det samme i Dag, som det var den Gang, Jernbanekommissionen sad. Man kan naturligvis meget godt gaa ind til Kolding med en Bane, men det bliver med stor Bekostning, og som den højtærede Minister sagde, Bekostningen af en hel Mils Bane, som intet Menneske i Verden har Nytte af. Det er disse Betragtninger, i det mindste til Dels — jeg tror, at der ogsaa er andre Ting, som tale for Lunderskov — men det er disse Betragtninger i Forening med andre, der have gjort, at Jernbanekommissionen i sin Tid foretrak Lunderskov, og det var ikke alene Kommissionens Flertal, der sluttede sig til Forslaget om at føre Banen til Lunderskov, men det var selve de

to Medlemmer af Jernbanekommissionen, som hørte hjemme i Kolding By. Altsaa man har ogsaa den Gang fra selve Koldings Side indrømmet, at skønt Kolding By naturligvis helst vilde have Banen direkte ind dertil — hvilken By vil ikke det, det vilde jo alle Byer — var det almene Vel i Virkeligheden bedst tjent med, at Banen gik til Lunderskov, og dette Forhold er det samme i Dag som den Gang, da Jernbanekommissionen sad.

Naar jeg nævnede før, at andre Ting kunne tale for at gaa til Lunderskov i Stedet for til Kolding end det, at det vilde blive dyrere, fordi Indgangen til Kolding er saa vanskelig, tænkte jeg særlig paa et Forhold, som jeg nu skal nævne. Naar det ærede Medlem for Kolding (*E. Sørensen*) her nævnede, ligesom det er nævnt i Andragendet, som jeg med Vilje ikke omtalte i mit første Foredrag, at Beboerne naturligvis maatte være mest interesserede i at gaa til Kolding, saa er det dog en Kendsgerning ifølge det andet Andragende og alt, hvad der foreligger i Sagen, at disse Beboere anse sig for mest interesserede i at komme til Lunderskov. Nu er det jo meget rart, at en Sagfører og andre i Kolding tage sig af vore Sager, naar de mene, at vi ikke selv forstaa os paa dem, men det er dog saaledes, at vi her mene selv at forstaa os paa dem, og at vi have større Tillid til vor egen Forstand paa dette Punkt end til Koldingensernes, hvis Opfattelse dog er noget afhængig af, hvad der er bedst stemmende med Koldings Interesser. Naturligvis er der noget i det, som staar i det først omtalte Andragende, og som det ærede Medlem for Kolding ogsaa omtalte, at Kolding er vor Jurisdiktionsby, og at der er mange Ting, som gøre det ønskeligt for os at komme derind, men det er dog ingenlunde det eneste Sted i Verden, som vi have Interesse af at komme til. Navnlig i de yderste af disse Sogne ere saa at sige alle Beboerne Interessenter i Esbjerg Andelsslagteri, men have ikke fjerneste Interesse i Slagteriet i Kolding. Naar vi komme til Lunderskov — det er ganske vist en Omvej — have vi den store Fordel, som allerede den Dag i Dag spiller en Rolle og i en nærmere eller fjernere Fremtid kan komme til at spille en endnu større Rolle, at saa kunne vi baade køre til Kolding, til vor store Eksporthavn i Vest og til vort store Naboland mod Syd. Derfor siger jeg, at Jernbanekommissionen har stillet sig overordentlig fornøftigt over for det Opland, hvorom der her er Tale, naar den, hvad den østlige Linie angaar,